

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
SESSION DE 1935-1936	N° 91		ZITTINGSJAAR 1935-1936
	SÉANCE du 4 Février 1936	VERGADERING van 4 Februari 1936	

PROPOSITION DE LOI

prorogeant en faveur des Belges, anciens combattants et assimilés, le régime transitoire institué par arrêté royal du 1er juillet 1929 pour l'obtention du diplôme de dentiste.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MADAME, MESSIEURS,

Le texte de la proposition de loi, que nous avons l'honneur de déposer sur le bureau de la Chambre, tend à accorder aux anciens combattants ou assimilés et uniquement en cette qualité, un nouveau délai qui permettra à ceux d'entre eux qui, conformément aux dispositions de l'arrêté royal du 1er juillet 1929, se proposent de subir les examens pour l'obtention du diplôme de dentiste, de bénéficier des dispositions prévues aux articles 4 et 5 du susdit arrêté royal.

L'article 4 établissait, pour une période transitoire actuellement expirée, certaines dispenses au profit de tous les récipiendaires âgés de 28 ans au 31 décembre 1929. Pour autant qu'ils pussent justifier d'une certaine pratique de l'art dentaire pendant cinq ans, il leur était possible de se présenter à l'examen de dentiste sans être porteur d'un certificat d'études moyennes complètes, d'un certificat constatant qu'ils avaient suivi avec assiduité pendant deux années les cours d'une Université ou d'une école spéciale agréée.

Le bénéfice de ces dispositions, on le constate, fut réservé à tous les candidats, sans autre distinction que celle de leur âge. Elle n'accordait aucun avantage particulier aux anciens combattants, ni à ceux qui pendant la guerre, ont rendu des services signalés au pays.

Or, depuis l'armistice la législature a toujours tenu largement compte de la qualité d'ancien combattant et de prisonnier civil de la guerre en leur réservant des justes avantages.

Faut-il rappeler, à cet égard, les lois et arrêtés royaux qui, de 1919 à 1934, se succédèrent pour donner aux anciens combattants des facilités de poursuivre leurs études au même titre que ceux qui n'avaient pas combattu, ou de prendre les places

WETSVOORSTEL

tot verlenging, ten bate van de Belgen, oudstrijders en gelijkgestelden, van het overgangsregime ingesteld bij Koninklijk besluit van 1 Juli 1929, voor het bekomen van het diploma van tandarts.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Het wetsvoorstel dat wij de eer hebben bij de Kamer in te dienen, strekt er toe aan de oudstrijders of gelijkgestelden, en alleen in deze hoedanigheid, een nieuwen termijn te verleen, om degenen onder hen die, overeenkomstig de bepalingen van het Koninklijk besluit van 1 Juli 1929, voornemens zijn de examens te ondergaan voor het bekomen van het diploma van tandarts, te laten genieten van de bepalingen voorzien bij de artikelen 4 en 5 van gemeld Koninklijk besluit.

Door artikel 4 werden, voor een overgangstijdperk dat thans verstreken is, sommige vrijstellingen verleend ten bate van alle examinandi die, op 31 December 1929, 28 jaar oud waren; indien zij konden bewijzen zich gedurende vijf jaar met praktisch tandheelkundig werk te hebben beziggehouden, konden zij tot het tandartsexamen worden toegelaten zonder houder te zijn van een getuigschrift van volledige middelbare studiën en van een getuigschrift waaruit blijkt dat zij, gedurende twee jaar, nauwgezet de lessen hebben gevolgd van een Universiteit of van een erkende bijzondere school.

Deze bepalingen, zooals men ziet, gelden voor alle kandidaten, zonder ander onderscheid dan hun ouderdom. Er werd geen enkel bijzonder voordeel verleend aan de oudstrijders, noch aan die welke, gedurende den oorlog, uitstekende diensten aan het Land bewezen.

Welnu, sinds den wapenstilstand, heeft de wetgeving immer ruimschoots rekening gehouden met de hoedanigheid van oudstrijder en van burgerlijk krijgsgevangen, door het toekennen van billijke voordeelen.

Moet in dit opzicht herinnerd worden aan de wetten en Koninklijke besluiten die zich van 1919 tot 1934 hebben opgevolgd, om aan de oudstrijders beter gelegenheid te geven hun studiën voort te zetten tenzelden titel als degenen die niet gestreden hadden, of

qu'ils auraient occupées, n'eussent été leurs années passées au front?

L'arrêté royal du 1er juillet 1929 est le premier de ce genre qui, contrairement à l'équité et à une jurisprudence administrative déjà solidement établie, oublie de réserver une situation spéciale en faveur des combattants.

L'article 4 de cet arrêté exige de tous les récipiendaires une pratique de cinq années au moins. Il convenait, soit de réduire cette durée pour les anciens combattants, soit, ce qui aurait valu mieux, d'allonger pour eux la période de transition prévue par l'arrêté royal et la loi du 21 mai 1929. C'est à cette dernière solution d'intérêt public qu'il y a lieu de s'arrêter de préférence.

Il en est, parmi les intéressés qui, de bonne foi, ont estimé ne pas pouvoir se présenter à l'examen, leur pratique de l'art dentaire n'atteignant pas les cinq années prévues et étant donc réputée insuffisante.

D'autres, qui se présentèrent au dernier examen de la période transitoire, échouèrent sur la première épreuve qui, pour eux, devait être la dernière, alors que, à l'Université, les candidats ont la faculté de se présenter encore après trois échecs consécutifs.

Certains candidats dentistes, ayant plusieurs années de pratique chez des dentistes diplômés, mais n'ayant pas terminé leurs humanités se trouvent dans l'impossibilité, pour l'obtention du grade de licencié en sciences dentaires, de réussir l'examen d'admission à l'Université, en raison de leur âge.

Enfin, les mécaniciens dentistes se trouveront bientôt dans l'impossibilité de gagner leur vie, s'ils ne s'élèvent pas à un grade supérieur dans leur profession, tant sont importants à l'heure actuelle les progrès réalisés par les procédés mécaniques de fabrication.

Rappelons encore que précédemment l'article 2 de la loi du 21 juillet 1921 avait, pour la passation des examens de dentiste sous l'ancienne législation, accordé des avantages spéciaux aux anciens combattants.

On pourrait objecter que la prolongation demandée est de nature à nuire aux jeunes étudiants se destinant au grade de licencié en sciences dentaires. L'objection ne serait pas. D'abord leur situation des uns et des autres est différente, en leur essence même. Ensuite dans l'ordre pratique, et pour des considérations d'ordre moral, il nous paraît équitable que les anciens combattants, soldats de la guerre, soient, en toutes circonstances, avantagés. Il ne peut être exigé d'eux, vu leur âge et leurs sacrifices, qu'ils suivent encore pendant quatre années, les cours d'une Université.

hun de plaatsen te laten innemen, die zij zouden gehad hebben, indien zij geen jaren aan het front hadden doorgebracht?

Het Koninklijk besluit van 1 Juli 1929 is het eerste van dit soort dat, in strijd met de billijkheid en met een reeds vastgestelde bestuurlijke jurisprudentie, nalaat een bijzonderen toestand voor te behouden aan de oudstrijders.

Bij artikel 4 van dit besluit, wordt vanwege alle examinandi een minimum van vijf jaren praktijk geveegd. Het was wenschelijk, hetzij dien duur voor de oudstrijders te verminderen, ofwel, wat nog beter ware, voor hen den overgangstermijn te verlengen, voorzien bij het Koninklijk besluit en bij de wet van 21 Mei 1929. Bij voorkeur, dient men zich te houden aan die laatste oplossing van algemeen belang.

Onder de belanghebbenden, zijn er ongetwijfeld die, te goeder trouw, in de meening verkeerden dat zij aan het examen niet mochten deelnemen, daar zij gedurende minder dan vijf jaren de tandheelkunde beoefenden, hetgeen dus onvoldoende bleek.

Anderen, die deel namen aan het laatste examen der overgangperiode, slaagden niet in de eerste proef welke, voor hen, de laatste moest zijn, dan wanneer de kandidaten aan de Universiteit nog tot het examen worden toegelaten na drie achtereenvolgende mislukkingen.

Sommige candidaat-tandartsen, met vele jaren praktijk bij gediplomeerde tandartsen, doch die hunne humaniora niet hebben voleindigd, zijn in de onmogelijkheid, ten einde den graad van licentiaat in de tandheelkunde te bekomen, te slagen in het toelatingsexamen tot de Universiteit, wegens hun leeftijd.

Ten slotte, zullen de tandtechnici zich weldra in de onmogelijkheid bevinden hun brood te verdienen, zoo zij zich in hun vak tot geen hooger en graad opwerken, gezien de belangrijke vorderingen ten huidige dage gemaakt door de mechanische fabricage-procédés.

Laat ons ook in herinnering brengen dat vroeger, bij artikel 2 van de wet van 21 Juli 1921, bijzondere voordeelen worden verleend aan de oudstrijders voor het afleggen van de examens van tandarts op grond van de vroegere wetgeving.

Men zou kunnen tegenwerpen dat de gevraagde verlenging nadeelig zou kunnen zijn voor de jonge studenten die den graad van licentiaat in de tandheelkunde wenschen de bekomen. Het bezwaar lijkt ons niet afdoende. Vooreerst, is hun toestand, elk afzonderlijk, uiteraard verschillend. Vervolgens, in practisch opzicht en om redenen van moreelen aard, lijkt het ons billijk dat de oudstrijders, soldaten van tijdens den oorlog, in alle omstandigheden, begunstigd worden. Gezien hun ouderdom en hun opofferingen, mag van hen niet worden geveegd dat zij nog gedurende vier jaren de lessen aan een Universiteit zouden volgen.

La prorogation demandée s'appliquerait non seulement aux anciens combattants, mais à tous ceux qui, à d'autres titres, ont acquis le droit à la reconnaissance du Pays, ainsi qu'il sera exposé dans la proposition de loi ci-après.

Jules COELST.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

L'article 50 de la loi du 21 mai 1929 sur la collation des grades académiques est complété de la manière suivante :

Ce délai de cinq années est porté à dix années :

1° Pour les combattants nationaux de la campagne 1914-1918;

2° Pour les Belges qui, sans être mobilisés, ont posé au cours de la guerre des actes reconnus de dévouement civique exceptionnel;

3° Les prisonniers politiques et déportés de nationalité belge qui, du fait de l'ennemi, ont subi une détention ou une déportation de six mois au moins.

Ne peuvent se prévaloir de cette disposition ceux qui ont encouru des condamnations pour crimes ou délits.

Jules COELST.

De gevraagde verlenging zou niet alleen van toepassing zijn op de oudstrijders, maar ook op al degenen die, wegens andere redenen, aanspraak mogen maken op 's Lands erkentelijkheid, zooals uiteengezet in het hiernavolgend wetsvoorstel.

Jules COELST.

WETSVOORSTEL

Eenig artikel.

Artikel 50 van de wet van 21 Mei 1929 op het toekennen der academische graden, wordt aangevuld als volgt :

Deze termijn van vijf jaar wordt gebracht op tien jaar :

1° Voor de nationale strijders van den veldtocht 1914-1918;

2° Voor de Belgen die niet gemobiliseerd werden, doch in den loop van den oorlog daden gesteld hebben, waarvan de buitengewone burgertrouw erkend is;

3° Voor de politieke gevangenen en weggevoerden van Belgische nationaliteit die door den vijand, minstens gedurende zes maanden, werden in hechtenis gehouden of weggevoerd.

Zij die veroordeeld werden voor misdaden of wanbedrijven, kunnen deze bepaling niet inroepen.

(4)

SESSION DE 1935-1936.	I	ZITTINGSJAAR 1935-1936.
Proposition, N° 91.		Voorstel, Nr 91.

PROPOSITION DE LOI prorogeant en faveur des Belges, anciens combattants et assimilés, le régime transitoire institué par arrêté royal du 1er juillet 1929 pour l'obtention du diplôme de dentiste.

AMENDEMENTS présentés par M. TROCLET.

ARTICLE UNIQUE.

AJOUTER LE PARAGRAPHE SUIVANT :

4°.—Pour les Belges s'ils établissent qu'au 1er juillet 1929, ils ont été occupés en Belgique à des travaux pratiques d'art dentaire chez un médecin exerçant la profession de dentiste ou chez un dentiste diplômé ou dans les services dentaires de l'armée.

ART. 2 (nouveau)

AJOUTER UN ARTICLE 2 AINSI CONÇU :

Seront déclarés avoir satisfait à l'examen de dentiste les récipiendaires qui auront obtenu les 6/10e du total des points.

En cas d'échec à un premier examen, le récipiendaire, pourra se représenter, soit devant un jury de commission médicale provinciale, soit devant un jury central siégeant à Bruxelles, présidé par l'Inspecteur général d'hygiène du pays, et composé en outre de deux autres membres choisis au sort ou par le soin du gouvernement parmi les délégués des écoles dentaires ayant siégé aux jurys de la période transitoire de 1929-1935.

WETSVOORSTEL tot verlenging, ten bate van de Belgen, oudstrijders en gelijkgestelden, van het overgangsregime ingesteld bij Koninklijk besluit van 1 Juli 1929, voor het bekomen van het diploma van tandarts.

AMENDEMENTEN door den heer TROCLET ingediend.

EENIG ARTIKEL.

HET VOLGENDE LID TOEVOEGEN :

4°.—Voor de Belgen, indien zij bewijzen dat zij, op 1 Juli 1929, in België, in de tandheelkunde practisch werkzaam waren bij een geneesheer die het beroep van tandarts uitoefende of bij een gediplomeerd tandarts of in de tandheelkundige diensten van het leger.

ART. 2 (nieuw).

EEN ARTIKEL 2 TOEVOEGEN, LUIDENDE ALS VOLGT :

Worden verklaard te hebben voldaan aan het examen van tandarts, de examinandi welke de 6/10^e van het geheel der punten hebben behaald.

Ingeval van mislukking in een eerste examen, kan de examinandus zich opnieuw aanbieden, hetzij vóór een jury van de Provinciale geneeskundige commissie, hetzij vóór een Centrale Examencommissie, zetelend te Brussel, voorgezeten door den Inspecteur generaal van gezondheid voor het land, en, daarenboven, samengesteld uit twee andere leden gekozen bij loting of door benaamstiging van de Regeering, onder de zes afgevaardigden der scholen voor tandheelkunde, welke in de jurys voor het overgangstijdperk 1929-1935 hebben gezeteld.

Léon TROCLET.